

Velenje, 10. oktobra 1990

Leto XXIV.

Številka 37

40 let Gorenja — naš praznik

V začetku 1958. leta so v vasi Gorenje začeli postavljati lesene barake, v katere so iz šempeterskega Agroservisa preselili sestavljanje štedilnikov na trda goriva. To so zametki serijske proizvodnje.

Junija 1960 pa so Gorenjčani že vpeli orodja v stiskalnice na starem jašku v Velenju in se čez dve leti že odločili, da je treba zgraditi novo tovarno. 1963. leta je 559 zaposlenih izdelalo 86.297 izdelkov in Gorenje, ki se prebije med največje proizvajalce bele tehnike, začne tudi z izdelovanjem plinskih štedilnikov.

Spomladi zaorjejo stroji v biveše nogometno igrišče ob železniški postaji. Tovarna je zgrajena v rekordnem času in že sredi leta 1964 steče proizvodnja štedilnikov na 12.500 m² površine. Končno so rešili tudi problem emajliranja, saj je dana v pogon tunelska "Conti" peč z visečim načinom obešanja, prva tovrstna v Jugoslaviji.

Leto kasneje, 1965, Gorenje najavi proizvodnjo superavtomatskih pralnih strojev in že oktobra 1965 steče trak v novi tovarni. Do konca tega leta tako izdelajo že skoraj 6 tisoč pralnih strojev. In potem skoraj ne mine leto, ko ne bi v Gorenju naredili nekaj novega, boljšega, drugačnega.

Že 1961 nov obrat pralnih strojev, 1969 začnemo sestavljati kompresorski hladilnik in uvedemo računalniško obdelavo podatkov.

Pred dvajsetimi leti začnemo izdelovati črno-bele in barvne televizorje, 1971 zraste nova tovarna malih gospodinjskih aparatov v Nazarjah. Isto leto nov obrat štedilnikov in kuhinjskega pohištva. 1972 leta začnemo s proizvodnjo zamrzovalnih skrinj in 1975 leta postavimo novo tovarno keramičnih ploščic v Gorenju, leto kasneje obrat kondenzatorjev v Rogatcu ter čez dve leti nov obrat elektronike in zamrzovalnikov. Pred dvanajstimi leti smo razširili obrat pohištva in opremili laboratorij. Isto leto zraste nov prodajni servisni lokal. Pa še nismo našli vsega.

Število zaposlenih se je seveda večalo, spreminjala se je organizacijska struktura, iz delovne organizacije je Gorenje preraslo v sozd, danes je to koncern, ki ima

Tradicija za prihodnost

15 proizvodnih podjetij, 5 družb za združene dejavnosti, 16 predstavništva doma in 12 v tujini ter 42 razstavno-prodajnih centrov. Vseh teh štirideset let, ki so nam z dobrim prinesle tudi manj dobro (kot pač življenja ni samo

smeh in radost), pa smo ostali zvesti naši tradiciji. Tradiciji delavca, ki hoče narediti več in bolje, ki se zaveda svojih korenin in iz njih črpa moč za prihodnjo rast.

B. G.

Srečanje ob jubileju

Naših štiridesetih let bomo delavci Gorenja obeležili s srečanjem, ki bo v soboto, 13. oktobra 1990, v Lajšah in na katerem smo povabili tudi naše nekdanje in bodoče sodelavce, se pravi upokojeve in študente.

Zbrali se bomo ob 11. uri, nekateri se bomo pripeljali z avtobusom, drugi z avtomobili in spet

tretji bodo prišli kar peš.

Za lačne in žejne pa tudi za tiste plesa in glasbe željne bo poskrbljeno. Le kanček dobre volje, pa bo srečanje takšno, kot mora biti, srečanje pravih tovarišev in sodelavcev.

Pridite na naše srečanje tudi, če morda niste prejeli posebnega vabila. Veselimo se snidenja z vami.

Ob naši štiri – desetletnici

Na našem prazničnem srečanju ob 40-letnici Gorenja v soboto, 13. oktobra 1990 ob 11. uri v Lajšah bosta slavnostna govornika predsednik slovenskega izvršnega sveta Lojze Peterle in predsednik PO Gorenje Koncern Herman Rigelnik.

Ob tej priložnosti bodo podeljena tudi posebna priznanja devetim delavcem, ki so se v Gorenju zaposlili v času od 1950 do 1953 in so bili vsaj deset let zaposleni pri nas. To so Vinko Klinar, Anton Orešnik, Zdravko Satler, Vinko Stopar, Ivan Atelšek, Anton Zlovše, Franc Klančnik, Franc Vrhovnik in Zdravko Vreš.

Podelili pa bodo tudi zlati plaketi Rudniku lignita Velenje in Termoelektrarni Šoštanj za uspešno in dolgoletno sodelovanje.

Kako v Lajše?

V Lajše bodo vozili avtobusi. Zjutraj bodo odpeljali od tam, od koder sicer vozijo delavce, ki začnejo z delom ob 6. uri, v Gorenje. Le da bodo odpeljali 4 ure kasneje, kot ob delovnikih.

Vozili bodo po običajni trasi, ki velja za prihode in odhode z dela. Ustavljali bodo na vseh postajališčih. Tako bo naprimer avtobus, ki iz Črne sicer odpelje ob 4.15, odpeljal ob 8.15. Vsi avtobusi bodo v Lajšah najkasneje do 10.30. Potniki pa bodo izstopili na enosmerni cesti v bližini prireditvenega prostora. Povratek za te avtobuse je ob 18. uri.

Tudi na lokalni progi iz Velenja, Gorice in Šaleka bodo vozili posebni avtobusi po običajni progi Gorica – Šalek – avtobusna postaja – po Kidričevi – Gorenje do Lajš, in sicer od 9.30 do 10.30 in od 14. do predvidoma 20. ure po krožni progi Velenje – Rdeča dvorana – Lajše in nazaj.

Podobno je poskrbljeno tudi za prevoze delavcev naših dislociranih enot, le da bodo časi odhoda različni, odvisno pač od njihovih želja.

Da ne bo ob odhodu kakšnih težav, bo skrbela posebna dispečerska služba pri vходу na prireditveni prostor.

(Nadaljevanje na 4. strani)

Zaradi številnih sprememb zakonodaje na področju delitve osebnih dohodkov in nejasnosti v tej zvezi je poslovodni odbor Koncerna Gorenje sprejel stališče, da se zaposlene v podjetjih Gorenja seznanijo z novostmi.

Informacije je pripravil podpredsednik PO Koncerna Gorenje Ivan Vitežnik. Morebitno dodatno pojasnilo pa dobite pri vodstvenih in vodilnih delavcih v podjetju.

Vrednostni papirji v Gorenju

V zadnjem času se v Gorenju pa tudi izven njega veliko govori o vrednostnih papirjih (obveznice, delnice), o kapitalski transformaciji, reprivatizaciji itd. Lahko bi rekli, da je zbežano popolna, saj je dolgotrajna odsotnost teh pojmov v naši ekonomiji z novo zakonodajo vnesla tudi precej nepotrebnih nejasnosti in evforije.

Ni moj namen, da poglobljeno pojasnujem pomen posameznega vrednostnega papirja, ampak želim dati le nekaj osnovnih informacij, zakaj se v tem trenutku govori o njih predvsem v povezavi z izplačilom osebnih dohodkov.

Razviti svet pozna namreč veliko različnih vrst vrednostnih papirjev, katere izdajatelj (država, podjetja, banke, itd.) izda predvsem z namenom pridobitve svežega kapitala za svoje poslovanje in razvoj. Kupci teh vrednostnih papirjev so osebe (pravne, fizične), ki so v določenem trenutku pripravljene prevzeti tveganje in del svojega kapitala vložiti v vrednostni papir. Motivi za tako odločitev so pa izredno različni, odvisni tudi od vrednostnega papirja in od izdajatelja.

Če se sedaj le bežno ozremo na dve osrednji vrsti vrednostnih papirjev, ki se pojavljajo tudi pri nas (obveznica, delnica), je potrebno o obveznici reči le to, da je pisarna izjava s katero se izdajatelj obvezuje, da bo imetniku obveznice (če je obveznica na ime) ali prinositelju (če je obveznica na prinositelja) izplačal na določen dan vsoto navedeno na obveznici oz. znesek iz anuitetnega kupona. Seveda so se v svetu razvile različne vrste obveznic (konvertibilne, prednostne, z udeležbo na dobičku itd.) in pričakovati je ta razvoj postopoma tudi pri nas, pri čemer pa bo poslovanje z njimi zahtevalo svoj čas in marsikatero tudi brdiko izkušnje. Bridke izkušnje so povezane s tveganjem, katero predstavlja izdajatelj teh obveznic. Običajno so najmanj rizične državne obveznice ali obveznice raznih skladov (pokojninskih npr.) in velikih firm. Zelo so razširjene t.i. konvertibilne obveznice. Take obveznice se lahko zamenjajo pod določenimi pogoji za delnice te firme, to pomeni, da se lastnik teh obveznic odloča med donosom, ki mu ga prinaša obrestna mera na obveznici in donosom, ki mu bi ga prinesla ta vrednost v obliki dividende če obveznico spremeni v delnico, pri čemer običajno pridobi tudi upravljalsko pravico v tej firmi.

Taka t.j. konvertibilna je tudi obveznica, katero je izdal Gorenje Koncern in katero je kupilo tudi

precej delavcev v Gorenju v mesecu juliju. Ta obveznica je nominirana v DEM, izplačljiva v 5 letih in prinaša prinosniku 10 % obresti, v delnico pa jo bo mogoče spremeniti takrat, ko se bo Gorenje Koncern preoblikoval v delniško družbo.

V tem primeru torej gre za klasičen vrednostni papir, ki nima nobene zveze z vrednostnimi papirji, katere so delavci Gorenja dobili ob izplačilu OD za mesec julij in avgust.

Običajno je torej obveznica vrednostni papir s fiksnim donosom v obliki obresti. Delnica pa predstavlja vrednostni papir, ki pomeni dokazilo o lastništvu sredstev vloženih v neko podjetje, ki je izdalo delnice. Imetnik delnice ima pravico udeležbe na dobičku (do dividende), odvisno od vrste delnice pa lahko dobi tudi pravico do upravljanja.

Delnice torej izdajo pravne osebe, ki se ustanovijo ali preoblikujejo v delniške družbe, svojim delničarjem pa obljubijo plačilo dividende ob koncu leta (včasih tudi šele po 2 – 3 letih) in možnost trgovanja z njimi.

Delnica je iz vidika donosa bolj rizična, saj je le-ta odvisen od uspešnosti firme. Seveda v razvitem tržnem gospodarstvu nakup delnice ni odvisen samo od najavljenega profita podjetja in višine dividende, ampak predvsem od tega, kako te delnice kotirajo (so ovrednotene) na borzi. Vrednost neke delnice je lahko višja ali pa nižja od njene nominalne vrednosti, pač zopet odvisno od uspešnosti in trdnosti neke firme.

Vidimo torej, da se pri obveznici vrača poleg obresti tudi glavnica, medtem ko pa pri delnici glavnica postane trajni kapital podjetja in je možno to glavnico prodati drugi pravni ali fizični osebi, če obstaja trg kapitala. Namesto obresti se pri delnici pojavlja udeležba na dobičku – dividenda. Vsekakor je ta papir povezan z večjim rizikom.

To je le nekaj grobih predstavitev obeh vrednostnih papirjev, kajti kot smo že dejali, ima vsak od njih izjemno veliko specifičnosti, katere se bodo tudi pri nas razvile z razvojem finančnega trga. Zakonski pogoji za izdajo takih vrednostnih papirjev so tudi v Jugoslaviji, in tako je stekel tudi pri nas proces preoblikovanja podjetij v delniške družbe, kakor tudi proces ustanavljanja novih delniških družb. S tem, ko se neko podjetje na novo ustanovi kot delniška družba, razpiše in proda delnice in dobi takoj znane lastnike (titularje). Za obstoječa družbena podjetja v Jugoslaviji pa obstaja velik problem preoblikovanja v delniške družbe oz. druž-

be z omejeno odgovornostjo, ker še vedno ni razrešen problem lastništva t.i. družbenega kapitala. To dilemo poizkušajo rešiti spremembe zakona o družbenem kapitalu in zakona o podjetjih z uvajanjem t.i. internega delničarstva. Ideja v najkrajših obrisih je naslednja: lastniki družbenega kapitala podjetja naj bi postali med drugimi predvsem delavci podjetja, katerim bi bile izdane interne delnice. Pravico do nakupa internih delnic naj bi imeli tudi upokojenci v tem podjetju, druge fizične osebe in pokojninski sklad.

Take interne delnice bi delavcem bile prodane s popustom v višini 30 %, povečanim za 1 % nominalne vrednosti za vsako leto dela v podjetju. Najdaljša doba vplačila internih delnic znaša 10 let. Imetnik interne delnice ima pravico do dividende in pravico do sodelovanja pri upravljanju.

Te delnice ne smejo biti v prometu na trgu vrednostnih papirjev. Lahko postanejo predmet trgovanja šele takrat, ko so izpolnjeni drugi pogoji, ki veljajo pri izdajo normalnih delnic.

Kot vidimo je ideja teoretično preveč enostavna, da bi brez zapletov prišli do pravih lastnikov družbene lastnine.

Obstaja vrsta dilem pa tudi zlorab v praksi, zaradi katerih se je slovenska vlada odločila, da bo celoten proces spreminjanja družbene lastnine potekal pod nadzorom posebne agencije. Vrednosti podjetja bo potrebno najprej oceniti saj knjigovodske vrednosti podjetja ne odražajo vedno realno vrednosti neke družbene lastnine.

Kakšna je sedaj zveza med osebnimi dohodki in delničarstvom

Zvezni izvršni svet je želel z zakonom o osebnih dohodkih in sredstvih za skupno porabo v mesecu juniju zadeti dve muhi z enim zamahom. Ker se je z junijem iztekalo obdobje šestmesečnega omejevanja plač, je obstajala realna nevarnost, da bo prišlo do povečane rasti osebnih dohodkov, kar pa bi ogrozilo umirjanje inflacije, zato je poizkušal prej navedeni model internega delničarstva vgraditi v sistem izplačila OD ter tako pospešiti privatizacijo podjetij. Tako postavljeni model, ki velja še danes za izplačilo osebnih dohodkov zahteva, da v kolikor želi podjetje dvigniti osebne dohodke nad povprečjem december 89 – maj 90 mora del tega povečanja (25 – 50 %) delavcem dati v obliki obveznic ali internih delnic. V kolikor je izplačilo v obliki obveznic, se morajo te glasiti na ime in ne morejo dospeti prej kot v enem letu, pri čemer se za ta del izplačila plačajo tudi vsi prispevki za družbeno nadgradnjo. V kolikor je izplačilo v obliki internih delnic, se prispevki ne plačajo, ampak se na ta odstotek od povečanja (25 oz. 50 %) izdajo interne delnice v bruto znesku.

Zakon pravi, da se morajo podjetja, ki izdajajo interne delnice ob izplačilu OD v roku enega leta spremeniti v delniške družbe oz. družbe z omejenim jamstvom v mešani lastnini.

V Gorenju so delavci ob izplačilu osebnih dohodkov za mesec julij (v avgustu) prejeli poleg neto OD še manjši znesek v obliki obveznice. Ta znesek bodo delavci dobili čez leto dni ob ustreznem obrestovanju. Ker zakon izhaja iz povprečja december 89 – maj 1990 bi v tem mesecu prišlo do znižanja OD v kolikor se podjetja ne bi poslužila te možnosti – t.j. delno izplačilo v obveznicah. Za mesec avgust so podjetja predvidevala večje dvige osebnih dohodkov, zato se je pred njih postavilo resno vprašanje ali izplačilo v obveznicah ali v internih delnicah predvsem zaradi plačila (že itak velikih) prispevkov za ta del izplačila. Odločitev je bila, da se izplačilo povečanja v internih delnicah. Podjetja pa so se obvezala, da se bodo v roku enega leta transformirala v d.d., v mešani lastnini.

Pri takem načinu izplačevanja osebnih dohodkov prihaja do absurdov, katerih pa žal ne moreš obiti. Prvi je ta, da se v podjetjih s takim načinom izplačila pač ne posveča toliko pozornosti ali rezultati poslovanja sploh prenesejo povečanje OD, vsaj za tisti del, ki gre v papirje. Drugi absurd je o prisili delavcev, da papirje sprejmejo in postajajo lastniki nečesa kar še ni realno vrednoteno in recimo da prinaša še izgubo. Tretji absurd je, da je vodenje politike OD na dolgi rok ob vsej tej zmešnjavi nemogoče. Zaradi vsega tega je odpor za izvajanje tega zakona v podjetjih velik.

Republika Slovenija je na skupščinskem zasedanju dne 4. 10. z ustavnim zakonom to področje le nekoliko bolj precizirala. Žal pa bo še vedno potrebno za obstoječi nivo neto osebnih dohodkov v Gorenju delno se posluževati tudi izplačila v internih delnicah, katere pa ne bi delavci prejeli ob izplačilu OD, ampak šele ob zaključnem računu za to leto, seveda, če podjetje ne bo poslovalo z izgubo.

Če poskušamo na koncu povzeti kaj pomenijo interne delnice ob izplačilu OD je potrebno v tem trenutku reči le-to, da v kolikor želimo ohraniti obstoječi nivo osebnih dohodkov, morajo podjetja zaradi povprečja doseženega v obdobju december 89 – maj 90 del povečanja od tega povprečja izplačevati v vrednostnih papirjih. Ker je z vidika obremenitev ugodnejši način izdaje internih delnic (prispevki naj bi se plačali po slovenskih navodilih šele ob zaključnem računu) se bodo podjetja verjetno še naprej odločala za ta način obračuna. Vprašanje upravljanja imetnikov teh delnic, kakor tudi vprašanje statusnih sprememb v podjetjih naj bi razreševali v skladu z predvideno novo zakonodajo, ki je v pripravi v Republiki Sloveniji.

Srečanje ob jubileju

Anton Orešnik

Takrat, pred skoraj štiridesetimi leti, je rekel da ne. "Ne grem v Gorenje," se je pridružil Anton Orešnik. Pa je vendar šel in v Gorenju tudi ostal.

Ostal je v tisti kovačiji, spreten ključavničar, in skupaj z drugimi poprijel, da so zrasle ne le barake, temveč prave tovarne, in se v Gorenju tudi upokojil.

Prav blizu si je ustvaril tudi svoj dom (danes je streljaj od njega Gorenjeva tovarna keramičnih ploščic). Nič čudnega, da mu je takratni upravnik zaupal ključke delavnice. Bil je najbližji in vedno točen. Ne prehitel, ne prepozen, ampak točen. Takrat in tam, kjer so ga potrebovali. Potrebovali pa so **Antona Orešnika** pogosto.

V tistih letih sta bila znanje in iznajdljivost še kako potrebna, zato so tudi hoteli, da pride **Anton Orešnik** v to podjetje. Ni imel kaj izbirati, v Gorenje ali pa v zapor.

"Bilo je pozimi, snega meter visoko," se danes spominja. Ni bil prvič v tisti kovačiji. Že prej, kot vajenec je delal pri Špehu. Mojster, pri katerem se je v Ljubnem učil, je moral na orožne vaje, z njim še pomočnik in tako so šli vajenci delat k Špehu, da niso bili praznih rok in ust.

Se je že moral izkazati, da so ga hoteli spet nazaj, v podjetje, ki se je takrat 1952. leta imenovalo **Okrajno kovinsko podjetje Gorenje**. "Takrat smo delali takšne stroje za opeko delat," šele potem so prišle mlatilnice, sadni mlini, grebljice in kakšne lopatice za premog (dva sta jih naredila 50 na dan, nekakšna "ročna štanca"), prve ročne pralne stroje. Izdelovali so vse, kar so mislili, da bodo ljudje kupovali.

Treba je bilo veliko delati, nihče ni spraševal za delovni čas, ampak najmanj od 6. do 18. ure so bili na šihu, in delali so udarniško, zastonj, brez plačila. "Ta mesec je pač tako, bo pa drugi boljše," so jim rekli in odpisali vse nadure.

Tudi na starem jašku ni bilo nič drugače. Delali so takrat, ko je bilo treba, tudi ponoči, v petek in svetek. "Včasih sem mislila, da ga ne bo nikoli več domov," pravi žena, ko se **Anton Orešnik** spominja, kako so popravljali orodje za izdelavo plinskih kuhalnikov, na katere je v reškem pristanišču že čakala ladja.

Da spomini, toliko jih je in ob vsakem srečanju z nekdanjimi sodelavci oživijo, lepi in manj lepi. Nobenih se **Anton Orešnik** ne odreče, saj je v njih velik kos življenja, skozi katerega je šel zdravno, z vrhano mero dobre volje, a tudi z resnostjo in s preudarnostjo. Danes je upokojenec, leta odrekani, njegovih in njegovih tovarišev, mu morda niso prinesla vsega, kar bi si zaslužil, a tisto, kar ima, uživa spokojno, brez slabe vesti. Vino, ki ti ga natoči, je bistro in ne stopi v glavo.

Božena Gorjan

Po opremo doma v Gorenje

Skrb za kar najboljše zadovoljevanje interesov in potreb kupcev in potrošnikov vse bolj postaja vzvod uspešnosti in obstoja tako trgovskih kot proizvodnih podjetij na svobodnem domačem tržišču.

Svojo tržno naravnost pospešeno dokazujejo tudi delavci Gorenja Commerce. Za dopolnitev izbire in ponudbe izdelkov Go-

bodo v vseh razstavno-prodajnih centrih Gorenja ob Gorenjevih izdelkih kupcem na voljo izdelki zabavne elektronike blagovne znamke Quelle, jedilni pribor in posoda firme WMF ter izdelki fototehnike.

V oddelku pospeševanja prodaje **Gorenja Commerce** Notranja trgovina pripravljajo tudi posebne prodajne prijeme, s katerimi bodo ugodno ponudbo teh izdelkov učinkovito predstavili in približali čimvečjemu številu porabnikov.

D.Z.

Hvala, sodelavci!

Svojim sodelavcem v Gorenju Elektronika se zahvaljujem za pozornost, izkazano ob moji upokojitvi in darilo ter jim želim še mnogo uspehov pri delu.

Jože Kurnik

Srečanje na delovnem mestu

Franc Vrhovnik

Skoraj štiri desetletja zvestobe, pripravljenosti in želje, dati kolektivu kar največ svojega dela, smelosti in prizadevanja. Prav toliko odločnosti, značilne za nas Slovence, da je treba naprej in zagotoviti sebi in otrokom zanesljiv jutri. Pa tudi žalost ob spoznanju, da dovdčerašnje delo, miselnost in zagnanost ne zadostujeta, da bi se vse to, načrtovano v še ne tako daljni preteklosti, lahko res z gotovostjo uresničilo.

Franc Vrhovnik, eden iz tiste peščice delavcev, ki so v Gorenju, v nekaj barakah, postavljali temelje današnjemu Gorenju, ki mu je s takratnim okrajnim kovinskim podjetjem pravzaprav skupno le še ime, ni vaju posejati brez dela, govoriti o sebi, preteklosti, zgodovini podjetja, kamor je jeseni 1953. prišel kot mlad ključavničar. Prišel in ostal do konca, kjer si bo v Gorenju Procesna oprema po štiridesetih letih dela prihodnje leto zaslužil pokoj.

Med pogovorom nehote oživijo spomini na prehojeno pot, na začetek, ko so vsi, brez izjeme, po delu še udarniško gradili primernejše prostore za vse bolj razvijajoče podjetje.

Ko so izdelavo sadnih mlinov in mlatilnic proti koncu petdesetih let zamenjali štedilniki in peči na trdo gorivo, se je začela razvijati prva orodjarna. Tudi tu je bil med prvimi, ki so si začeli nabirati izkušnje pri povsem novem delu. Veliko ročnega dela, brez potrebnih načrtov, orodja, izdelana po lastnih zamislih, čimbolj natančno in seveda čimhitreje. S prizadevnim delom si je novonastajajoča orodjarna pridobivala ugled pri drugih delavcih. Vsi, ki so vanjo prihajali za Francem Vrhovnikom, so delali kot eden, ponosni, da s svojim znanjem in izkušnjami, z vse zahtevnejšimi orodji, omogočajo izdelavo vse več gospodinjstvih strojev. Še bolj kot danes, se mu zdi, so bili ljudje ponosni na Gorenje, ponosni na ugled, ki ga je Gorenje vse bolj dobivalo na trgu. Tega ponosa je danes v ljudeh vse premalo, vse premalo tistega poleta,

značilnega za Gorenje prvih desetletjih obstoja.

Rad se spominja vseh delovnih let, ki jih je preživel med mladimi v orodjarni. Dvajset let je bil mojster, dvajset let je za "ponkom" učil vajence, kako naj delajo, kako naj uporabijo znanje, pridobljeno v šoli. Čeprav so se tako nehote nizala leta, se zaradi vedno novih mladih fantov in tudi deklet za stroji ni počutil nič starejši. Pa vendar bi se danes verjetno le težko enako uspešno, kot pred leti, kosal s tistimi, ki so se nekoč pod njegovim budnim očesom učili biti dobri orodjarji in Gorenjčani.

Tako pa je že kar nekaj let **Franc Vrhovnik** nanizal pri drugem, nič manj odgovornem in zahtevnem delu, ko z enako, zanj značilno natančnostjo skrbi, da je za vse obrate Gorenja Procesna oprema dovolj in predvsem ustreznega materiala.

Tudi pri tem delu je nenehno v stiku z drugimi delavci, kar ga spremlja pravzaprav vsa leta, preživeta v Gorenju. Vedno bolj pa se bliža dan, ko bo kot zadnji prvih v Gorenju zaposlenih delavcev, ki je vztrajal tudi v Gorenju v Velenju, zapustil sodobno opremljene proizvodne hale in zaživel novo življenje.

Takrat mu vsakdanjega ritma ne bo določal vlak, ki ga je iz Šmartnega ob Paki dolgo vrsto let vozil na delo. Prihodnje leto se bo namreč pionirjem Gorenja v pokolu pridružil še Franc Vrhovnik; mi, ki ostajamo, pa bomo poskušali, vsak s svojim delom, ime Gorenja še naprej ponosno nositi v svet.

Darinka Razdevšek

Ideje za novo ime

Na razpis za zbiranje idej o novem imenu in znaku-blagovni znamki za družbo Gorenje Procesna oprema, objavljen v 31. številki Informatorja 29. avgusta letos, je v razpisnem roku pet avtorjev prispevalo 27 predlogov.

Razpisna žirija je po postopnem izločevanju posameznih imen ocenila pet, po njenem mnenju najprimernejših imen: GORES, NOVOS, ASTREL, GOPOS in

TORUS.

Odločila se je, da prve nagrade ne podeli. Drugo nagrado v višini 1.000,00 din je namenila predlo-

Gorenje Procesna oprema

gu TORUS, predlaganima imenoma GORES in ASTREL pa tretji nagradi v višini 500,00 din.

Kako v Lajše?

(Nadaljevanje s 1. strani)

Na naše srečanje ob 40. letnici Gorenja se boste lahko seveda pripeljali tudi z osebnim avtomobilom, če vam bo to bolj ustrezalo.

Tako bodo tisti, ki bodo prihajali iz smeri Šoštanj, zavili proti Topolšici in potem po novi cesti iz Topolšice pripeljali na parkirni prostor v Lajšah. Vozniki, ki se

bodo pripeljali iz Velenja preko Gaberka, pa se bodo v Lajše pripeljali po novi cesti skozi Ravne. Cesta med Šoštanjem in Topolšico bo namreč odprta le za avtobuse in intervencijska vozila in bo na njej promet potekal enosmerno.

Na vseh križiščih v bližini Lajš pa bodo tudi redarji, ki bodo usmerjali voznike, sicer pa je prometni režim, ki bo tam veljal v soboto, 13. oktobra, prikazan na skici.

B. G.

Maraton s plitvičkim medvedom

Tisti, ki teče, zlo ne misli. Tako bi lahko v prispodobi zapisali o nedeljskem 10. jubilejnim Plitvičkim maratonu, ki smo se ga udeležili člani Tekške sekcije Gorenje.

Dvodnevni izlet v Bihač, ogled tovarne Gorenje Bira in svetovno znanih jezer ter maraton v narodnem parku Plitvičkega jezera je minil v znaku lepega vremena, druženja prijateljev, preizkušnje svojih moči in nenazadnje tudi velikega uspeha.

Že prvi dan, ko smo se nastanili v hotelu Bellevue, so nam organizatorji naklonili posebno pozornost. Pa tudi naslednji dan, ko se je na startnem mestu zbralo 210 tekmovalcev iz več držav, je napovedovalec imel kar precej pohvalnih besed za Gorenje. Še več pa potem, ko smo drug za drugim pritekli na cilj. Naši najmlajši in novi člani so se uspešno kosali na 8 km dolgi trimski progi, **Jana Pugelj** pa je bila med ženskami tretja in to je bil za 10-letno deklico izredno lep uspeh.

Tudi v teku na 21 km dolgi progi je že v prvi skupini na cilj pritekel **Darko Fijavž** in si z odličnim časom 1:22,22 v močni konkurenci članov pritekel osmo mesto. Na 12. mesto se je uvrstil

Tomaž Kolar (1:27,27), 16. **Silvester Denonik** (1:32,37) in 23. **Branko Žnidar** (1:55,00). Med veterani do 39 let je bil **Marjan Lipičnik** deveti s časom 1:33,28. V skupini veteranov od 40 do 49 let je presenetljivo zmagal naš član **Jože Uranjek** s časom 1:27,46, uspeh pa je dopolnil s tretjim mestom **Hinko Jerčić** (1:29,42). Na 14. in 15. mesto sta se uvrstila **Franc Vrbnjak** (1:43,24) in **Aleksander Ložič** (1:45,34).

Med veterani nad 60 let je drugo mesto dosegel **Stane Lipnik** z 1:48,17. Med veterankami je **Anka Pugelj** dosegla 3. mesto z 1:56,44, 4. pa je bila **Edita Jerčić** (2:03,17).

Marjan Krevh in **Martin Lah** pa sta se odločila za klasični maraton (42195 m) in skupno pritekla kot dvanajsta na cilj po 3 urah 39 minutah.

Petim kolajnam s podobo plitvičkega medveda je sledilo še posebno presenečenje, ki smo ga doživeli člani Tekške sekcije Gorenja na Plitvicah. Prejeli smo priznanje za dolgoletno sodelovanje in populariziranje Plitvičkega maratona.

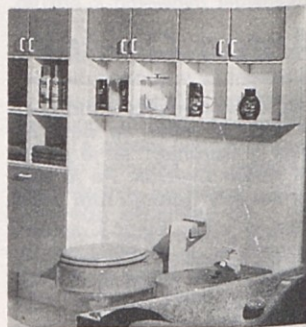
H. J.

TEKŠKA SEKCIJA
"GORENJE" VELENJE
"ZAHVALNOST
ZA DUGOGODIŠNJO SODRŽANJE NA
POPULARIZACIJO
PLITVIČKEGA MARATONA
PLITVICE, 7. 10. 1990.
PREDSJEDNIK
ORGANIZACIJSKEGA ODBORA
DUŠKO KRGA

Kompletna kopalnica iz ene hiše

Pred nedavnim smo v Informatorju zapisali, da je Gorenje Notranja oprema ena izmed redkih, če že ni edina v Jugoslaviji, ki nudi kompletno kopalniško opremo, in sicer skupaj s kopalniškimi pohištvenimi elementi tudi sanitarno opremo (mokri del kopalnice).

Prednosti kopalniške opreme iz Gorenja so tudi v usklajenosti barv, funkcionalnosti in individualnem videzu vsake kopalnice, ki "odkriva naročnikov značaj". To je tudi zapisano v novem barvnem prospektu za kopalnice, ki vabi kupce, da obiščejo tudi **Studio za oblikovanje in proizvodnjo kopalnic** v Šoštanju. Še

najbolje je, da pred nakupom pokličete na telefonsko številko 063/882-122. Radi vam bodo svetovali.

H.J.

Kabelsko razdelilni sistem

Pred štirimi leti so v krajevnih skupnostih občine Velenje začeli z izgradnjo kabelskega razdelilnega sistema (KRS) za sprejem radijskih in televizijskih programov. Doslej je na celotno omrežje priključenih 7057 naročnikov, od tega 5321 v blokih in 1757 v zasebnih hišah.

90 % sredstev za izgradnjo so zagotovili občani v krajevnih skupnostih, 10 % pa je prispevalo podjetje Gorenje Servis, predvsem za primarne naprave. Kabelsko razdelilni sistem deluje le, če je zagotovljeno redno napajanje glavne postaje in 49 linijskih ojačevalnih mest z električno energijo ter redno vzdrževanje primarnih in sekundarnih naprav.

Gorenje Servis

Treba je plačevati tudi najemnino za glavno postajo v PTT Centru Velenje in PTT kanalizacijo za razvod kablov.

Gorenje Servis je po pooblastilu krajevnih skupnosti zadolžen za upravljanje s KRS, za katero morajo občani plačevati naročnino od 1. junija 1990 naprej. Gorenje Servis si prizadeva, da kotčasni upravljalec KRS zagotavlja

kakovostno delovanje in s sredstvi naročnine racionalno gospodariti.

Kot zanimivost naj omenimo, da so med naročniki KRS opravili anketo. Pretežni del anketiranih naročnikov je zadovoljnih s KRS in njegovo sliko. Večina gleda domače programe, treba pa je izpolniti obljube o uvedbi avstrijskega programa.

H.J.

Tečaj letenja z jadralnimi padali

Tečaj obsega teoretični in praktični del.

Cena tečaja je 800 din, v kar je vračunana tudi uporaba padala.

Udeleženci bodo vadili v **Braslovcah**, na letališču v **Slovenj Gradcu**, na smučišču v **Šaleku** in na **Golteh**.

Vse informacije o tečaju boste lahko dobili v petek, 14. oktobra 1990 od 10. do 12. ure v Blagajni vzajemne pomoči.

Milan Kretič

Kdo ve, naj pove

Na tekmovalju Gorenja v tenisu, ki je bilo v soboto, 6. oktobra 1990, sem na igrišču pozabil spodnji del trenirke. Poštenega najditelja prosim, da o tem obvesti Službo rekreacije II ATC interneta 428.

Malica

	Redna	Dietna
Četrtek	Hrenovka, krompirjeva omaka, pecivo	Hrenovka, krompirjeva omaka, pecivo
Petek	Svinjski kare, mlinci, zeljna solata	Telečja pečenka, mlinci, solata
Ponedeljek	Jota, prekajena rebrca, jabolko	Kisla repa, pire
Torek	Pečeni piščanci, riž, solata	krompir, hrenovka
Sreda	Govedina v juhi z rezanci, pecivo	Pečeni piščanci, riž, solata
Četrtek	Makaroni z mesom, solata, ledolina	Govedina v juhi z rezanci, pecivo

INFORMATOR, list za obveščanje delavcev Gorenja v Velenju ter Gorenja Mali gospodinjstvi aparatov Nazarje. Družbeni organi: Izdajatelj: Svet. Ureja: Uredniški odbor – Glavni in odgovorni urednik: Hinko Jerčić. Izhaja tedensko. Naklada 7900 izvodov. Grafična priprava, tisk in odprema: Tiskarna Velenje. Oproščeno prometnega davka po sklepu 421-1/72 z dne 23. 1. 1974. Poština pri pošti Velenje.